

## Újvilág Passió Kecskeméten

*Bemutató: 2012. június 8-án, 20.30 órakor, a kecskeméti Arborétumban*

*Jézus Krisztus, a Megváltó szenvedéstörténete az egyik legismertebb témakör az irodalomtörténetben*

*A Kecskeméti Katona József Színház most arra vállalkozott, hogy az ismert eseményeket szabadtéren, a hagyományokhoz ragaszkodva, ám mégis azoktól kissé eltérő módon mutatja be.*

Az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetes rend, a pálosok. Történetünk szerint a rend százhuszonhat tagja elkísérte Kolombuszt híres felfedezőújtján. A papokat Izabella spanyol királyné kérte a magyar rendfőnöktől, azzal a feladattal, hogy tartsák a bátor hajósokban a lelket; valamint hogy később terjesszék a hitet a távoli földrészen, az Új Világban. A magyar pálosok (a „fehérbarátok”) ekként meghatározó szereplői voltak Amerika történetének, úgy is, mint az európai kultúra és műveltség terjesztői. A kecskeméti előadás sajátossága, hogy a pálosok szemszögéből mutatja be az ottani eseményeket, a térítés kezdeti stádiumait. Passiónk így egyszerre jellegzetesen magyar, ugyanakkor a világ felé kinyíló ablak. Nem utolsósorban azzal, hogy annak a Hadnagy Bálintnak 1511-ből származó (eredetileg pálos rovásírással magyarított) passiószövegét használja alapanyagként, amelynek mai magyar nyelvű változata alig néhány éve vált ismertté, Árva Vince pálos szerzetes atya munkássága nyomán.



Árva Vince pálos szerzetes atya

Az előadás alkotói – melynek gerincét a Kecskeméti Katona József Színház jeles művészei képezik –, nem csak a megközelítés újszerűségével, de a látvány – zene - koreográfia egységével is mai, magyar produkció megvalósítására törek-szenek. Kocsis L. Mihály és a rendező közös szövegkönyve elsősorban az Evangéliumra támaszkodik. A koreográfiát Lukács László a Kecskemét Táncegyüttes vezető koreográfusa készíti, és az előadásban a táncegyüttes táncosai mellett, kecskeméti lakosok is közreműködést vállaltak. A főbb szerepekben Csémy Balázst, Kőszegi Ákost, Hajdú Melindát, Hegedűs Zoltánt, Körtvélyessy Zsoltot láthatják. Az előadás zenei anyagát Kövi Szabolcs zeneszerző alkotta, rendezője Cseke Péter.

A helyszín a Kecskeméti Arborétum, melynek vonzerejét növeli, hogy területén áll az 1718-ban épült műemlék Mária-Kápolna oromzatos homlokzattal, 2012. június 8. és 9-én színházunk hagyományteremtő szándékkal mutatja be a produkciót. Ezt követően minden évben, június első hétvégéjén látható lesz Kecskeméten az Újvilág Passió!

Kecskeméti bemutatónk az Arborétumban 2012. június 8. és 9. Esőnap: június 10.

*Fővédnök:* Dr. Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek

*Védnökök:*

Mák Kornél, Kecskemét városának alpolgármestere

Dr. Jeney Gábor plébános

Lévai Jánosné önkormányzati képviselő

Feczák László szervezőlelkész, paróchus

Szerednyey Béla Jászai Mari-díjas színművész

Deutschné Sipos Irén, a Hotel Uno igazgatója, az Alföld Idegenforgalmáért Alapítvány kuratóriumi elnöke

*Támogatók:*

NKA, Kecskemét Város Önkormányzata, Alföld Idegenforgalmáért Alapítvány, KEFAG ZRT., Bekő Tours, Kuti Méteráru Nagykereskedés Kft.

Honlap: [www.kecskemetikatona.hu](http://www.kecskemetikatona.hu)

## ESSEMÉNYEK

### ÚJVILÁG PASSIÓ - Kecskeméten

Írta és összeállította:

Kocsis L Mihály és Cseke Péter

#### KRISZTUS KIRÁLY

Don Espagna, később Pilátus

Narrátor

Bálint atya, később Péter apostol

Simeon, később Hanan főpap

Kaifás főpap

Mária (Jézus anyja)

András (Péter testvére)

Tamás

János

Fülöp

Iskarióti Júdás

Kánai Simon

(akit Zelótának is hívtak)

Jakab (János testvére)

Máté (vagy Lévi)

Jakab (az ifjabb) Alfeus fia

Bertalan (vagy) Natánael

Tádé (vagy) Júdás (zenész)

Claudia Procula (Pilátus felesége)

Mária Magdolna

Veronika

#### CSÉMY BALÁZS

KŐSZEGI ÁKOS

FERENCZ BÁLINT

HEGEDŰS ZOLTÁN

KISS JENŐ

KÖRTVÉLYESSY

ZSOLT

HAJDÚ MELINDA

FAZAKAS GÉZA

SZOKOLAI PÉTER

POROGI ÁDÁM

FARKAS ÁDÁM

ARADI IMRE

OLASZ CSABA

PUSKÁS GYULA

TÓTH ATTILA

MAGYAR ÉVA

KRAJCSI NIKI

FEJES SZANDRA

Poroszló

Százados

Bal lator

Jobb lator (Dimas)

Angyalok kara:

RÉTI ERIKA, CSOMBOR TERÉZ, JABLONKAY MÁRIA, CSIZMADIA LÁSZLÓ, VARGA ZSANNA, SIRKÓ ANNA, KERTÉSZ KATA

Kisfiú

Főpapok

Katonák-hajósok, bennszülött férfiak és nők, asszonyok, gyermekek, táncosok.

Összesen kb. 80 fő.

Zeneszerző: KÖVI SZABOLCS

Zenei vezető: KÁROLY KATI

A rendező munkatársa: RÉCZEI TAMÁS

Koreográfus: LUKÁCS LÁSZLÓ

Díszlettervező: SZLÁVIK ISTVÁN

Jelmeztervező: KISS BORI

Súgó: BA ÉVA

Asszisztens1: VÁRI JÁNOS

Ügyelő1: HORVÁTH FERENC

Asszisztens2: SÁROSI GÁBOR

Ügyelő2: DOMJÁN SÁNDOR

Asszisztens3: FRIGYESI TÜNDE

Ügyelő3: CZEGLÉDI ÁKOS

Rendező: CSEKE PÉTER

VÁRI JÁNOS

KOVÁCS GYULA

DOMJÁN SÁNDOR

CZEGLÉDI ÁKOS

*Bakk István*

## Szittyá Világtalálkozó

Magyarok Háza, 2012. június 2-3.

Siklósi András szervezésében két évente kerül sor a magyarság sorsával, történetével foglalkozó eseményre. A rendszerváltásnak nevezett „esemény” óta már itthon, Magyarországon találkoznak a témák kutatói és az érdeklődők. Az idei rendezvényen átlagosan 70-en hallgatták az előadásokat. A rendező szerint a vártnál kevesebben, de figyelembe véve a magyar állampolgárok anyagi helyzetét és leterheltségét, ez a szám még reményre ad okot: ha javul a „nemzetközi gazdasági helyzet” (így a közel 40 előadásért kért 5000 Ft hozzájárulás nem jelent majd komoly terhet családjaik számára), vagy eredményes lesz a találkozón bemutatott érdekérvényesítési stratégia, két év múlva sokkal többen jönnek majd el a Szittyá Világtalálkozóra.

Az érdeklődést fokozhatná, ha verses betétek mellett lehetőség nyílna kérdések feltevésére is. Az emberi agy nehezen bírja a monotonitást és a passzivitást – a több szünet és a kérdések megvitatásának lehetősége ezen tudna enyhíteni.

Következzék néhány elhangzott előadás rövid összefoglalása, 1-2 mondat erejéig.

*Siklósi András* megnyitó előadásában a radikális megújulás szükségességéről beszélt.

*Szendrey Marót Ervin* az Élet vallása és a hindu (ősköröstyény) Szentháromság elemzése mellett gitárjával többször is megénekelte bennünket.

*Bene Gábor* a mai magyar jogrend „jogtalanságáról” tartott előadást „Alkotmányértékekből fakadó közjogi küzdelmeink a középkortól máig” címmel.

Az MVSZ-t *Rácz Sándor* képviselte a rendezvényen, aki a magyarság értékeinek nemzetközi elismertetésének és jogvédelmének fontosságára

## ESSEMÉNYEK

hívta fel a figyelmet. Bemutatta az 1956-os és jelenlegi helyzetünk párhuzamait s a lehetséges kiutakat.

*Farkasinszky Tibor* az Urmia-tó környéki őshazánk 21 bizonyító körülményével ismertetett meg bennünket.

*Rostás László* építészmérnök népművészetünk díszítőelemeinek bemutatása során azok összefüggését tárgyalta a csokorrendszerrel (csakrákkal), „Világ világa, virágnak virága” címmel.

*Molnár V. József* a magyarság küldetését, *Király B. Izabella* a magyarság arculatát és önképét elemezte.

*Végyvári József* a magyar nyelv szervességét mutatta be, kitért az állapot és a folyamat érzékeltetésének lehetőségeire is. *Lugossy József* kevésbé ismert nyelvészeti munkáira is felhívta a figyelmet.

*Berényi László* a „köristennel” kapcsolatos legújabb kutatási eredményeit mutatta be, „Mágikus jelképeink az egységtudat hirdetői” címmel.

*Rumi Tamás* mérnök a Csíksomlyói napkövekről beszélt.

*Varga Csaba* elmondta, hogy az ún. nosztratikus ősnyelv a Kárpát-medencében változott a legkevesebbet. A legtisztábban fennmaradt ősnyelv a magyar.

*Gyárfás Ágnes*, a Miskolci BE rektorasszonya nem tudott eljönni a rendezvényre. Helyette *Varga Géza* íráskutató beszélhetett ősi jeleinkről és az ősvallási jelképekről.

*Deák Dezső* a kiskunhalasi rováspálcák vizsgálatáról és feliratairól tájékoztatta a megjelenteket.

A *Bakk*-házaspár a pálosok kapcsán a magyarok képviselte „tisztá kereszténységgel” ismertetett meg bennünket.

*Darai Lajos* előadásában ősi jelképeinket, a magyar népművészet történelmi vonatkozásait elemezte.

Ifj. *Tompó László* a világháborúk utáni „elfogult” ítéletek igazságtalanságait mutatta be „Vérbírósági perek Nürnbergtől Budapestig” címmel.

*Tejfalussy András* témája az ivóvíz és szervezetünk sóháztartása volt. A Na optimális aránya a K-éhoz viszonyítva 30:1-hez – mégis a kereskedelemben kapható só nem ezt követi. A kálium túlzott aránya betegségekhez vezet (pl. a mikorelemek bevitelét is blokkolja). Az emberi szervezet kalcium-

hiányára a megoldás nem a Ca fokozott bevitele, hanem a hiányzó Na pótlása.

*Varga Zoltán Móricz János* dél-amerikai kutatásairól hallhattunk.

*Záhonyi András László Gyula* kettős honfoglaláselméletét mutatta be.

*Nagypál Botond* a Tarih-i Üngürüs bemutatása kapcsán az Ankisza név kutatásának fontosságára hívta fel a figyelmet.

Az Ausztriából érkező *Eva Maria Barki* Magyarország szuverenitására és a magyarság önrendelkezéséről beszélt.

*A további elhangzott előadások címei:*

*Hegedűs Loránt:* Isten mindent megtesz értünk, de semmit helyettünk

*Zetényi-Csukás Ferenc:* Magyar hősök a sztálinista hódítók elleni finn önvédelmi háborúban

*Horkovics-Kovács János:* A magyar ősnyelv bizonyítékai

*Lipusz Zsolt:* Modernizáció és politika a kiegyezés utáni Magyarországon

*Orosz Mihály Zoltán:* Az élhető és biztonságos település kialakításának elvrendszere és módszertana

*Budaházy György:* Igazságszolgáltatásunk visszáságai egy hazafi meghurcoltatásainak tükrében (vetítés az internetről)

*Halász József:* A Szentkorona-tan és a Szentkorona-értékrend közti különbségek

*Szeszák Gyula:* Alkotmány, alaptörvény, sarkalatos törvények

*Nagy Attila:* Janus-arcú szabadkőművesség

*Hasznos Miklós:* A mai magyar társadalom és problémái

*Nagy Jenő:* Szamizdattal a valódi rendszerváltásért

*Varga István:* Hogyan kerüljük el a csődöt egy katolikus világban?

*Kovács József:* A természetgyógyászat lehetőségei korunk betegségeinek orvoslásában

*Elmaradt előadások:*

*Gondos Béla* (a Kárpát-medencei erődtemplomokról),

*Gyárfás Ágnes* (A magyar ősmunda Mezopotámiában és a Kárpát-medencében)

*Záhonyi András*

## Kis népek összefogása a megmaradásért

2012. szeptember 5-7. között Siófokon rendezték meg a Finnugor Népek VI. Világkongresszusát.

1996-ban már tartottak ilyen világtalálkozót Magyarországon: akkor Budapest látta vendégül a többségében a fennmaradásukért küzdő kis népcsoportok küldötteit. A néhány tízezernyi nyenyec, karéliei, vót, lapp, vepsz, komi, udmurt, mari és társaik számára óriási lehetőség, hogy képviselőik négyévente találkozhatnak és jelenlegi anyaországaik vezető politikusai előtt mutathatják meg élni akarásukat, kultúrájuk, nyelvük, viseleteik szépségeit.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a magyar állam 150 millió forinttal támogatta a rendezvényt. Ez csak a küldöttek, a tisztségviselők és a díszvendégek költségeinek fedezésére volt elegendő, így a résztvevők egy része saját maga is hozzájárult az utazás és az ellátás terheihez.

A rendezvényt nem szabad összetéveszteni a Nemzetközi Finnugor Kongresszussal, amely szakmai esemény, és ötévente rendezik meg. Ennek keretében a nyelvek, kultúrák kutatói legközelebb 2015-ben, Ouluban találkoznak majd.

Az idei megnyitón Áder János magyar köztársasági elnök mellett Észtország és Finnország elnöke emelkedett szólásra. Utánuk az Orosz Föderáció kulturális minisztere köszöntötte a több, mint 23 milliós finnugor közösség képviselőit. Elhangzott, hogy csupán a „gazdasági hasznosság” szempontjából nem éri meg a kis nyelveket életben tartani. A remélt magasabb életszínvonal reményében térnek át sokan a finn, az orosz (és világviszonylatban az angol) nyelv használatára. Hosszú távon azonban a nyelvi sokszínűség, a kulturális identitás fenntartása, a kölcsönös tisztelet előnyt jelent – ugyanúgy, mint a természetben, ahol a fajok nagyobb száma a földi lét fennmaradását segíti. *Az őslakos népek joga, hogy hagyományaik, nyelvük, művészetük, iskolarendszerük megmaradjon!*

A Szovjetunió felbomlása után az oroszok támogatni kezdték a kb. 1%-nyi finnugor kisebbségüket. Az ok egyszerű: jó példát mutatva hitelesen léphetnek fel a határon túlra került „orosz nemzeti-

ségűek” jogainak, nyelvhasználatának védelmében.

Áder János beszédében kijelentette: nem vagyunk egyedül a nagyvilágban. A nyelvek és a népek kialakulása egyelőre még homályba vész, de közös gyökereink lassan láthatóvá válnak az ősi nyelvek, az őshaza kutatásának legújabb eredményei következtében. Főhajtással emlékezett az első tudományos konferenciákra: Julianus barát, Sajnovics Jánosra (aki csillagászként tanulmányozta a lappok nyelvét), a (keleti rokonságunkat kereső) Kőrösi Csoma Sándorra és az őt támogató Gyarmathi Sámuelre, az összehasonlító nyelvtudomány megalapítójára. (Gyarmathi *Első magyar mondattana* már nem a latin nyelvtani esetekre épül. *Affinitas...* c. latin nyelvű munkájában a nyelvrokonság megállapításánál az alaktani és mondattani egyezésekre helyezi a hangsúlyt, a szókészlet párhuzamait másodsorban vizsgálja.)

*Amíg a nemzeti nyelv fennmarad, a nemzet is él* – állapította meg a magyar köztársasági elnök. Ezeréves államiságunk (és hozzátehetjük: több, mint 1100 éves Kárpát-medencei jelenlétünk) bizonyítja: a nyelv és a kultúra ápolása, a haza és a közösség önfeláldozó védelme vészhelyzetekben is átsegíthet a nehézségeken.

A találkozó – melynek alcíme „*Nyelv és nemzet*” volt – a Magyar Tudományos Akadémia nyelvészeit Szij Enikő és Pusztay János képviselte. Az Azúr Hotelban megtartott Kongresszus a következő szekciókban ülésezett:

- Nemzeti politika és jog
- Nyelv és oktatás
- Kultúra
- IT és média
- Egészségügy, demográfia és ökológia
- Építészet

A tanácskozások után kulturális programok, koncertek valamint balatoni hajókirándulás színesítette a résztvevők programját.

A találkozó egyik legfontosabb üzenete: összefogással, a közös pontok és célok keresésével sokkal többet lehet elérni, mint a különbségeken való rágódással, civakodással. Ez akkor is követhető és követendő példa, ha *nyelvrokonokról, s nem vérrokonokról* van szó.

## ESSEMÉNYEK

A nyelv megmaradása az oktatásban a nép identitásának megőrzését biztosítja. Az 1992-ben önállóvá vált Észtország és Magyarország, aki Európában a legtöbb „kisebbségi” magyar gondjával törődik, a gyakorlatban is tapasztalja ezt. A nemrég megjelent lív-észt szótár a nyelvőrzés egyik szép bizonyítéka. A Volga-Káma melléki tatár olimpiai bajnok londoni győzelmének az anyanyelvet (Oroszország) és a tatár kisebbség is egyformán örült.

A túlélésért folytatott küzdelemben a kisebbségek egyik legnagyobb fegyvere a *nyilvánosság*. A siófoki VI. Finnugor Világkongresszus ezt a célt kiválóan szolgálta. Üzenete a rádió hallgatóihoz és a televízió nézőihez is eljutott. Gecse Gézának, a kongresszus egyik szervezőjének vasárnapi riportműsora a Kossuth Rádióban neves személyiségeket, kutatókat szólaltatott meg, amelyben a hangsúlyt a szakmai és nemzetstratégiai érvelések kapták.

A Magyar Posta is hozzájárult a népszerűsítéshez: a világtalálkozó alkalmából 290 forintos bélyeget adott ki, melyet külön erre a célra készített borítékban, elsőnapos bélyegzéssel hozott forgalomba.



A VI. Finnugor Világkongresszus alkalmából a Magyar Posta által kiadott bélyeg

Záhonyi András

## Az MVSZ 2012-es Világkongresszusának eseményei dióhéjban

1938-ban, a Felvidék részbeni visszacsatolása és az Eucharisztikus Kongresszus évében alapították a Magyarok II. Világkongresszusán. Kezdeti célkitűzése szerint azért, hogy támogatásnak „minden olyan munkát, amely arra irányul, hogy a külföldön élő magyarok között a magyar nyelvet és kultúrát megőrizze és fejlessze, az összetartást ápolja, az óhaza és a külföldi magyarság közötti kapcsolatokat erősítse, a külföldi magyarok életét és a külföldön elért eredményeit állandóan figyelemmel kíséresse”. A két világháború között főleg a jobboldali politikai beállítottságú és az egyházhoz hű köröket támogatta. A „felszabadulás” után elveszítette nemzetösszetartó szerepét, s főleg a nyugati emigrációval való kapcsolat-tartás (számos esetben sima információszerezés) volt a feladata.

Hogy mi lesz az MVSZ jövője ilyen mostoha körülmények közt, azt nehéz megjósolni; mindenestre az egyetemes magyarságnak óriási szüksége lenne a hatékony működésére (s ilyen értelemben pótolhatatlan!), pontosan azért, hogy a hivatalos politika árulásait és gáztetteit valamelyest ellensúlyozhassa.

A fenti előzmények után, 2012. augusztus 15-20. közt tartották meg a *Magyarok VIII. Világkongresszusát*, melynek kifejező, jelképes címűül az alábbi választották: *Jövő a Szent Korona jegyében*.

15-én, Ópusztaszeren, a Nemzeti Történelmi Emlékparkban emlékfákat ültettek a Magyar Nemzetért Aranyérem és Ezüstérem (posztumus) kitüntetettjeinek, köztük a néhai *Árva Vince* atyának, aki a magyar alapítású Pálos rend életben tartásában és Boldog Özséb szentté avatásának szorgalmazásában szerzett elvülhetetlen érdemeiket.

16-án, Budapesten, az ELTE Gólyavárában volt a *Nyitó konferencia*, ahol plenáris ülés keretében az MVSZ tb. elnöke (*Rácz Sándor*) mondott köszöntőt, majd Patrubány Miklós tartotta meg elnöki beszámolóját. Ezt követően az egyes szekciók vezetői vagy megbízottjai vázolták röviden a konferenciák célkitűzéseit és feladatait. Az ebédszünet után pedig egészen az esti zárásig olyan kiemelt előadásokat hallgathattunk meg, amelyek mintegy kedvet csináltak a további napok munkájához.

A 20-ai ünnepen volt a félnapos, szintén plenáris *Záró konferencia*, ahol már az eredményeket összegezték, határozatokat hoztak, ill. végső formába öntötték és elfogadták a *Zárónyilatkozatot*, valamint *A magyar nemzet új meghatározását*.

A *szekciók ülései* 3 napra elosztva (aug. 17-től 19-ig), egymással párhuzamosan zajlottak a budapesti Magyarok Háza előadótermeiben. Valamennyi konferencia egynapos volt, kivéve a tizediket, mely három napon át tartott (két napig 25-30 perces előadások, majd a harmadikon vita az elhangzottak alapján). Ennek időtartama és előadásainak száma is mutatta, hogy a Világkongresszus súlyponti rendezvényének szánták a rendezők is. Valóban itt dőlték el a legfontosabb dolgok, s a két alapvető dokumentum (a főntebb hivatkozott zárónyilatkozat és a vele szervesen összefüggő új nemzetfogalom) kimunkálásában is oroszánrészt vállalt ez a társaság. Jómagam is e konferencia keretében tartottam meg előadásomat, *Szellemi, lelki, erkölcsi és hitbeli adalékok a magyarság megmentéséhez* címmel. Eredetileg az alatt felsorolt 10 szekció mellett terveztek még egyet („*Eltörött a hegedűm...*” – Konferencia a cigánykérdésről), azonban ez előadók, vagy érdeklődők hiányában (pontosabb okát nem ismerem) elmaradt. A rend kedvéért soroljuk fel most a különféle szakmai csoportok megnevezését és tárgyát.

1. „*Nem én kiáltok, a föld dübörög...*” – Konferencia földről, vízről, élelemről
2. *In vivo* – Demográfiai és orvosi konferencia a magyar népet sújtó betegségekről
3. *Mindennapi kenyérünk* – Népjóléti konferencia
4. *Szkiták és magyarok, hunok és magyarok, avarok és magyarok* – Őstörténeti konferencia
5. *A Fény üzenete* – Kulturális konferencia

6. „*Radványi Jenő*” borászati konferencia és borverseny
7. *Élő rovásírás* – Kerekasztal a székely-magyar rovásírásról
8. „*Hamvaidnak elhozása végett...*” – Konferencia *Petőfi Sándor* haláláról
9. Konferencia *Teleki Pál* miniszterelnök haláláról
10. *Jövő a Szent Korona jegyében* – Nemzetstratégiai konferencia

Az egyes előadások vázolása meghaladná lehetőségeimet, ha pedig csak néhányat ragadnék ki közülük, bizonyára igazságtalan lenne a mellőzöttekkel szemben. Ezért inkább a két fő dokumentumot ismertetném, értékelném röviden. A Zárónyilatkozat tömören összegzi a kongresszus tevékenységét, s megfogalmaz néhány ajánlást, feladatot a magyarság fölemelése érdekében. Azaz, mielőbb el kell érniünk, hogy hazánkban helyreálljon a törvényes, alkotmányos rend és a jogfolytonosság, mely nélkül nem létezhet életképes nemzet. Megemlíti, hogy a Szent Korona országában soha nem volt nemzetiségi, kisebbségi elnyomás, mert minden ember és nép egyenlő méltósággal bírt, s szabadon fejlődhetett; melynek viszonzásaképpen a trianoni utódállamoktól is elvárható, hogy ugyanerre nekünk is alkotmányos garanciákat adjanak, tehát elismerjék, hogy a kényszerűségből uralmuk alá került magyar nemzetrészek is megbonthatatlanul az összmagyarsághoz tartoznak. Továbbá leszögezi a kétkamarás nemzetgyűlés szükségességét, természeti kincseink, termőföldjeink magyar kézben tartását, s ha ez másképp nem megy, akkor ki kell lépniünk az EU-ból. A kormányzati és állami szervekkel való kapcsolattartásra az '56-os hőst, Rácz Sándort kéri fel. Emellett több ponton jelzi, hogy a zárónyilatkozat szerves részét képezik a különböző nemzetstratégiai, elemi sorskérdéseinket érintő határozatok, amelyek azonban homályban maradnak, mert egyelőre nem érhetők el sehol. Meglehet, egy zárónyilatkozatba nem fér bele minden, vagyis nincs kifogásom ellene, ha a hivatkozások nem a szövegbe simulnak, hanem utána mellékletekben vagy lábjegyzetekben következnek, azonban valahol föltétlenül meg kellene jelenniük. (Mintaként vehetjük erre íratlan történelmi Alkotmányunkat is, mely szintén csak az évezredek alatt kikris-

tályosodott legfőbb eligazításokat adja meg, viszont az alaptörvény és a sarkalatos törvények mindezt jól kiegészítik és magyarázzák.)

*A Világkongresszus legfőbb eredménye a sokoldalúan alátámasztott és előrevivő, korszerű magyarságkép fölmutatása* (7 oldalon), ill. más szempontból a nemzet(fogalom) új, magyar meghatározása; ami kétségtelenül fölülmúlja a kissé féloldalas zárónyilatkozatot, s bizonyos értelemben a mély válságban vergődő világ népeinek, nemzeteinek is követhető példával szolgál(hat). Mivel a teljes anyagot nem idézhetem, ezért csak szemelgetek belőle. (A dokumentum egyébként 1 preambulum-féléből, 3 fejezetből, ezeken belül 8 fő pontból, valamint számos alpontból és 1 zárszóból áll.) A *Fogalmak* c. I. fejezetben világosan definiálja, hogy mit ért nép, nemzet, állam, nemzeti közösség(ek), népcsoport(ok), nemzeti kisebbség és nemzetiség (utóbbi használatát nem ajánlja a zavaró átfedések miatt!) alatt. (Pl. „a nemzet az a nép, amely fejlődése során eljut önrendelkezési igényének megfogalmazásáig és kinyilatkoztatásáig”. Az önkényesen elcsatolt magyarság nemzeti közösség, viszont egy más országba önként betelepülő népcsoport nemzeti kisebbség.)

*A magyar nép, a magyar nemzet, a Szent Korona országa* c. II. fejezetben ilyen passzusok találhatóak: „A magyarság az a rejtélyes módon megmaradt nép, amely őrizi egy, a görög-római korszak előtti, jelentős civilizáció nyelvét, kisebb mértékben kultúráját és még kevésbé – a szerves műveltség, a mitológia, az archaikus népmese által – a hitvilágát. A magyar nép olyan történelmi gyökerekkel rendelkező közösség, amelynek tagjai azonos módon viszonyulnak teremtő, mindenható Istenükhöz és természeti környezetükhöz. (...) A magyar nép legnagyobb értéke, tudatának, lelkének kifejezője, alakítója a magyar nyelv, amit gyökrendszere és ragozó természete különleges tömörséggel és időbeni állandósággal vértéz fel. A világot egységben látó logikája, amely az általánostól a sajátos felé, az összetettől a részletek felé mutat, mélyen beépül e nyelvet beszélők életébe, lelkiségük részévé válik, és alapvetően összefüggésbe hozható a magyarság békés természetével, igazságközpontú életszemléletével, egyszóval a magyar néplélekkel. A magyar nyelv fogalmi ereje kimagasló tudományos eredmények, képi ereje pedig páratlan művészi értékek forrása. (...) A

szkíták hitvilágában gyökerező egyistenhit egy szakrális királyság hitvilága. A világi és a szakrális hierarchia szükségszerűen egybeesett. A szakrális király táltoskirály volt. A magyar nép alkotta közösségek legalapvetőbb értékei az igazság, a tisztesség és a méltányosság, amelyek akkor érvényesülnek, ha áthatja e közösségeket a szolidaritás, a szeretet és az életigenlés. E nélkül a magyar közösségek gyarapodása nem képzelhető el. A magyar társadalomban – régészeti adatokkal alátámaszthatóan – ősidőktől fogva érvényesült a mellérendelő szemlélet, és most a keményen alárendelő környezetben is konokul ez a szemlélet uralja a magyar gondolkodást. (...) Válságos történelmi időszakokban a világszórványnak nemzetmentő szerep jut. (...) A magyar állam a Szent Korona közjogi rendje szerint létrehozott és fenntartott igazságalapú, joguralmi intézményrendszer. (Az igazság az erények közt a legfőbb jó, a jog középrendű, a jogtudomány a legkisebb.) A magyar királyságot, tekintettel alapítóinak ősiségére, egyetlen archiregnumként, azaz őskirályságként ismerte el a kor domináns hatalma, a pápaság, és ugyancsak egyetlenként, egyedi jogállású, a pápasággal mellérendelő viszonyban levő, apostoli királyságként határozta meg. Ez az az állam, amely immanens fejlődése folytán jutott el a főhatalomnak a Szent Koronára, mint az állam első számú személyiségére, első számú közjogi méltóságára való átruházásáig. A magyar alkotmányosság a nemzet által ismert, követett, gyakorolt, vezetőitől megkövetelt 5 alapelve: a személy védelme; a joguralom elve; a függetlenség; a törvény előtti egyenlőség; az önkormányzat. (...) A Szent Korona országa az első és mindmáig az egyetlen olyan állam, amely a legmesszemenőbben épít az Isten arcására teremtett, minden egyes embert megillető emberi méltóságra. A Szent Korona országa történelmileg egyedülálló biztosítékát nyújtja az élet teljességének és szentségének, az emberi méltóságnak, az osztott, ellenőrzött, mellérendelő hatalomgyakorlásnak, a nyelvi sokféleségnek és nyelvközösségi önrendelkezésnek. A Szent Korona országának tagja minden nép és népcsoport, mely a Szent Korona főhatalma alá helyezi magát, történelmi létével hozzájárul értékrendje formálásához, megszilárdításához, vállalja és megvalósítja a Szentkorona-tagságból fakadó (azzal járó) sorsközösséget, megalkuvás nél-

kül védelmezi azt minden (külső vagy belső) ellenségével szemben. A Szent Korona országának ellensége az a személy vagy közösség, aki/amely szándékosan, vagy a magyar nemzet törvényes vezetőinek figyelmeztetése ellenére, alkotmányos rendjét bomlasztó vagy romboló tevékenységet fejt ki, illetve a Szent Korona ellen cselekszik. (...) A magyar nemzet nem ismeri el a trianoni és párizsi diktátumok általi jogtipró szétदारabolását.”

*A nemzet Trianon és Lisszabon után* c. III. fejezetben a következők olvashatók: „Mivel az államhatalom a második világháború után a nemzet védelmezőjéből valójában a nemzet árulójává vált, továbbá mivel a globalizációs és uniós erőterben a magyar államhatalom napjainkban is nemzetközi (államközi) egyezmények alávetettségében működik, elengedhetetlen az erőhatalmi szétदारaboltságban élő magyarság egyetemes képviselési jogot és legitimitást bíró nemzeti szervezetének (MVSZ) hatalmi rendszeren és vetélkedésen kívüli, államilag támogatott működtetése. (...) A kétkamarás országgyűlés értékelvű nemzeti képviselő. A külföldi magyarok az országgyűlés mindkét házában képviseléssel bírnak. (...) Az állam kötelessége a nemzet létérdekeinek szavatolása (pl. a magzatok, a nők és családok, az idősek, a fogyatékosok védelme; a tulajdon, a birtokjog és öröklési jog biztosítása; a személyes szabadság és a törvény előtti egyenlőség, továbbá az ellentmondás és ellenállás jogának garantálása stb.). Az állam dolga a nemzeti vagyon védelmének biztosítása (a stratégiai termelőeszközök, föld, víz, ásványkincs, szellemi örökség végső tulajdonosa csak és kizárólag a közösség, a Szent Korona lehet). (...) A Nemzeti Bank feladata a nemzet pénzügyi szuverenitásának megőrzése; vezetői kizárólag magyar állampolgársággal rendelkezhetnek. (...) A média alkotmányos működésének nemzeti felügyeletét erre a célra létrehozott intézmény látja el. (...) Nemzetközi szerződés csak a magyar történelmi Alkotmány alapján köthető, minden egyéb megállapodás érvénytelen. A népek önrendelkezési jogát sértő trianoni és párizsi diktátumok, valamint az alapvető emberi jogokat sárba tipró benesi dekretumok semmisenek.”

A *Zárszó*ból is idéznék néhány gondolatot: „A magyar nemzet új meghatározásának középpontjában a nemzet által belülről megélt és kívülről elismerten megteremtett értékek állnak. Ezen ér-

tékek a történelmi idők során, nemzeti tragédiák árán és életet nyitó győzelmek hozadékából születtek, nemzedékek vérével-verejtékével, építő munkájuk, közjogi harcaik, honvédő áldozataik gyümölcseként, honvesztő árulások és eltévelyedések ellenére. A magyar nemzet legkiemelkedőbb hozzájárulása az egyetemes emberiség felemelkedéséhez annak az államrendnek a kialakításában testesül meg, amely egyedülálló mértékben helyezi középpontba az ott élő emberek nemére, fajára, nemzetiségére és vallására való különbségtétel nélkül az emberi méltóságot. Ezt az államot eleink a Szentkorona-tanra alapozták, és mi a Szent Korona országának nevezzük. (...) A magyarság által megteremtett államnak a legfőbb ismérve a földi hatalomnak az égiekkel való összekötése, az emberi esendőségtől való mentesítése; legfőbb értéke az igazságalapú jog folyamatos uralma; és legfőbb eszköze a jogfolytonosság. Ezért történelmi Alkotmányunk jogfolytonosságának helyreállítása a legfőbb korparancs, a legelső nemzetstratégiai feladat. Csak egyetlen valóságos alkotmánybiztosíték van: a nemzet ragaszkodása alkotmányához, s önfeláldozó elszántsága annak megvédelmezésére. Ha ez hiányzik, ha az én érdeke felette áll az alkotmány sérthetlenségének, akkor a legszebben megfogalmazott alkotmánybiztosítékok is üresen kongó, tartalom- és érték nélküli papiros-garanciák.”

Végezetül hadd tegyem közzé néhány személyes benyomásomat. Ami elszomorító, hogy rendkívül kevesen voltunk. (8 évvel ezelőtt megtöltöttük a Kongresszusi Központ nagytermét, s még a szekcióüléseken is mindenütt zsúfolt ház volt. Ezzel szemben most a lényegesen kisebb Gólyavár is alig fél házzal üzemelt, a konferenciákon pedig ennek csupán a töredékét tette ki a hallgatóság.) Nehéz megítélni, miből fakad ez az általános közöny és érdektelenség, hiszen alig 3 hónapja magam is hasonlóval szembesültem, az általam rendezett Szittya Világtalálkozón; de más efféle nemzeti eseményekre és köztéri rendezvényekre, táborokra is ugyanez jellemző. Mindez persze nem vont le semmit az egyébként kiváló program formai és tartalmi értékeiből, ám a felhőtlen hangulatot jelentősen csorbította. Régóta visszatérő, „költői kérdés” az is, hogy szerencsés-e egyszerre több helyszínen tartani az előadáso-



## ESSEMÉNYEK

kat, vagy legyen inkább kevesebb belőlük, de mindenki által elérhető és élvezhető. S ami több alkalommal is bosszantott már, hogy legalább a közös célokért (is) dolgozó nemzeti szervezetek (pl. az MVSZ és az MSZ) miért nem képesek rugalmasan egyeztetni rendezvényeik időpontját, hiszen ha ugyanakkor tartják, ezzel egymással is kiszúrnak, leginkább azonban azokkal a hazafiakkal, akik tán mind(kettő)re elmennének, ám így képtelenek jó szívvel választani. Itt is többen voltak olyanok, velem együtt, akik Bösztörpusztán is tartottak előadást, s bizony nem könnyítették meg a dolgunkat ezzel a párhuzamossággal. (Esetemben ez azt jelentette, hogy a Világkongresszuson csak csütörtöktől szombatig vehettem részt, míg a MOGY-on csak vasárnaptól hétfőig, tehát sehol se nyerhettem teljes képet.) Ellenben dicséret illeti az MVSZ vezetőségét azért, hogy ilyen siralmas anyagi háttérrel is ingyenes ebédeket nyújtottak minden előadójuknak.

Mindent összevetve, *a Magyarok VIII. Világkongresszusa a korábbiakhoz méltó, magas színvonalon zajlott*; s bár lehetnek apróbb hiányérzeteink, a pozitívumok túlsúlya mindenképpen jó irányba billentette a mérleget. Remélhetőleg az ígért kiadványok (könyvek) is mielőbb

elkészülnek, melyek az előadások, határozatok és egyéb dokumentumok szövegét tartalmazzák majd; hogy valamennyit együtt tanulmányozhassuk, kiváltképp azokat, amelyeket személyesen nem hallgathattunk meg. (Itt javasolnám, hogy a drága és korlátozott példányszámú nyomtatványokon túl, tegyék lehetővé a teljes anyag ingyenes internetes elérhetőségét is – ez korábban nem így történt –, mondjuk az MVSZ honlapján. Aligha kell magyaráznom, hogy ezzel hány honfitársunk – függetlenül világszövetségi tagságától – juthatna értékes, felvilágosító szellemi-lelki táplálékhoz, mely mindnyájunk közös érdeke.) *Hiszek abban, hogy hamarosan átfogó változások indulnak el hazánkban, s a sokat sanyargatott, üldözött magyarság ismét megtalálja valódi hivatását, küldetését a világban. Ennek előmozdításában (más szervezetekkel karöltve) az MVSZ is betöltheti élenjáró, úttörő szerepét.* Azt most is igazolta, hogy eszméire, cselekedeteire szükségünk van a hön óhajtott nemzeti föltámadáshoz és újjászületéshez. Úgy vélem, nagyrészt rajta múlik, hogy a jövőben megfelel-e várakozásunknak és bizalmunknak.

Siklósi András



Nyitó konferencia, Gólyavár



„Foghíjas” széksorok